

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Звання **Герой України** — державна нагорода України, найвищий ступінь відзнаки в Україні, що присвоюється громадянам України за здійснення визначного героїського вчинку або визначного трудового досягнення.

Герою України вручається **орден «Золота Зірка»** за здійснення визначного героїського вчинку або **орден Держави** — за визначні трудові досягнення.

Боровик Олександр Григорович – випускник агрономічного факультету (1973). Голова колгоспу «Авангард» (КСП «Авангард», Агрофірма «Авангард-А»). Був заступником голови Комісії з розробки Національної програми розвитку сільськогосподарського виробництва на 1996-2000 рр. (з 1995); член Комісії з питань аграрної та земельної реформи при Президенті України (1995-1999), член Комісії з питань аграрної політики при Президенті України (1999-2001), позаштатний радник Президента України (1998-2000). У 1996 р. очолив ініціативну групу зі створення Аграрної партії України, на Установчому з'їзді якої обраний заступником голови (до 1999 р.)

Депутат Верховної ради СРСР, Верховної ради України, почесний член НААН. Нагороджений двома орденами Леніна (1971, 1981), орденом князя Ярослава Мудрого V ст. (1998), Герой соціалістичної праці (1981), **Герой України** (2002). Заслужений працівник сільського господарства України.

Васильченко Микола Семенович –

випускник ветеринарного факультету (1972). Директор агрофірми «Маяк», почесний член НААН (відділення зоотехнії, 2002), **Герой України** (2003).

Заслужений працівник сільського господарства України з 1995 р. У 2001 р. нагороджений Дипломом лауреата загальнонаціонального конкурсу «Вища проба». Нагороджений орденом «За заслуги III (2001) та II (2002)

Гулий Максим Федотович (1905 - 2007) – випускник Київського

ветеринарно-зоотехнічного інституту (1929). Від 1932 р. — в Інституті біохімії НАНУ: 1950—1988 рр. — завідувачий відділу біосинтезу і біологічних властивостей білків, 1972—1977 рр.— директор, від 1988 р.— радник при дирекції; водночас 1944—1971 рр.— завідувачий кафедри біохімії УСГА. Був президентом Українського біохімічного товариства (1976—1987 рр.; від 1992 р. — його почесний президент). М.Ф.Гулий – доктор біологічних наук (1942), професор (1945), академік АН УРСР (1957, 1958—1962 — її віце-президент).

Досліджував проблеми сучасного функціонування біохімії та молекулярної біології, пов'язані з регуляцією біосинтезу білків, ліпідів та вуглеводів; структуру та властивості білків; функції та метаболічне значення реакцій трикарбонового циклу; роль вуглекислоти в анаболічних процесах у гетеротрофних організмів. Результати цих робіт лягли в основу створення нових ліків, що знайшли застосування у гематологічних, хірургічних та наркологічних клініках, а також низки препаратів для підвищення продуктивності сільсько-господарських тварин.

Творчий доробок М.Ф.Гулого – понад 500 наукових праць, під його керівництвом виконано 80 кандидатських та 8 докторських дисертацій, а серед учнів є відомі вчені, академіки НАН України, НААН.

Заслуги вченого були відмічені високими урядовими відзнаками: Заслужений діяч наук УРСР (1956), Сталінська премія (1952), Державні премії УРСР у галузі науки і техніки (1978, 1985), премія ім. О.Палладіна АН УРСР (1974), Орден князя Ярослава Мудрого 5-го ступеня (2000). **Герой України** (2005).

Автор «Спогадів» (опублікованих у журналі «Сучасність», 2006, № 4), які охоплюють широку панораму українського життя ХХ ст.

Дідківський Володимир Олександрович –

випускник зоотехнічного факультету (1985). Протягом 1972 – 1974 – учень Київського ПТУ № 11. Працював механіком на заводі «Більшовик». З 1975 – інженер-механік трудомістких процесів у тваринництві (радгосп «Попільнянський»). 1980 – 1985 – студент Української сільськогосподарської академії. 1986 – 1992 – головний зоотехнік (радгосп «Попільнянський»). З 1993 р. – голова приватно-колективного підприємства ім. Фрунзе (від 2000 р. – приватна фірма «Єрчики») Попільнянського району Житомирської області. Голова постійної комісії з питань агропромислового комплексу, земельних відносин та розвитку села Житомирської обласної ради (з квітня 2006 р.), голова ради Союзу сільськогосподарських підприємств Житомирської області. **Герой України** (2002).

Зубець Михайло Васильович – випускник зоотехнічного факультету (1962). Видатний вчений в галузі розведення сільськогосподарських тварин. Доктор сільськогосподарських наук

(1990), професор, академік НААН (1990), протягом 1991-1996 рр. –

віце-президент НААН, з 1996 р. – президент НААН. Академік Академії аграрних наук Республіки Білорусь (1993), академік Російської академії сільськогосподарських наук (1997). **Герой України** (2009).

Заступник Міністра сільського господарства (1980-1987), начальник Головного управління науково-технічного прогресу в галузях АПК Держагропрому УРСР (1987-1990), директор Інституту розведення і генетики тварин УААН (1992-1996), віце-прем'єр-міністр КМУ (1996-1997), депутат ВРУ трьох останніх скликань.

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1993), Лауреат премії Української академії аграрних наук (1995), Заслужений діяч науки і техніки України (1996).

Мельник Юрій Федорович – випускник зоотехнічного

факультету (1985). Міністр аграрної політики України (2006-2010), Віце-Прем'єр-Міністр Кабінету Міністрів України (2003-2004), заступник Міністра аграрної політики України (2003), заступник Державного секретаря Міністерства аграрної політики України (2002-2003), начальник Департаменту ринків продукції тваринництва України з Головдержплемінспекцією (2000-2002),

завідувач кафедри розведення та генетики тварин ім. М.А. Кравченка НАУ (2000-2005), член-кореспондент НААН (2002), заступник Міністра агропромислового комплексу України (1998-2000), начальник Головного управління виробництва і маркетингу продукції

тваринництва з державною племінною інспекцією Мінагропрому України (1997-1998), генеральний директор Національного об'єднання по племінній справі у тваринництві (1996-1997), начальник відділу селекції – перший заступник голови Президії виробничо-наукової асоціації «Україна» (1993-1996), старший науковий співробітник відділу селекції виробничо-наукової асоціації «Україна» Міністерства сільськогосподарства України (1992-1993), аспірант Українського науково-дослідного інституту по племінній справі в тваринництві (1988-1992; кандидат сільськогосподарських наук), завідувачий молочним комплексом великої рогатої худоби учбово-дослідного господарства Білоцерківського сільськогосподарського інституту (1985-1989).

Нагороджений орденом «Знак пошани» Мінагрополітики України, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2004), **Герой України** (2009).

Мельничук Дмитро Олексійович – випускник ветеринарного факультету (1964). Ректор Національного університету біоресурсів і природокористування України (НУБіП України), доктор біологічних наук, професор, академік НАН України (1997) та НААН (1990); лауреат Державної премії УРСР у галузі науки і техніки (1985), лауреат міжнародної премії «Дружба» (1995) та премії ім. акад. В.Вернадського (2003). Почесний професор університету штату Айова (США), почесний доктор Берлінського ім. Гумбольдта (Німеччина) і Гентського (Бельгія) університетів, Російського державного аграрного університету – МСГА імені К.А. Тімірязєва, почесний професор Варшавського та Люблінського (Польща) університетів, виїзний професор Токійського аграрного університету і коледжу ТАУ, почесний президент Всесвітнього консорціуму установ вищої аграрної освіти та досліджень

у сільському господарстві, член вищої Ради при генеральному директорі ФАО ООН, почесний сенатор Сенату штату Луїзіана (США), член Президії державного Комітету з питань державних премій України в галузі науки і техніки, депутат Київської обласної ради.

Має державні нагороди: медаль «За трудову доблесть», повний кавалер орденів «За заслуги», орден Держави та Золоту зірку **Героя України** (2003), орден М.Ломоносова (РФ).

Моргун Володимир Васильович – випускник агрономічного факультету (1963), лєнінський стипєндіат. Учений в галузі генетики і селекції рослин, експериментального мутагенезу, генетичної інженерії, біотехнології та фізіологічної генетики. Директор Інституту фізіології рослин і генетики (ІФРГ) НАН України (з 1986), президент Українського товариства фізіологів рослин, екс-президент Українського товариства генетиків і селекціонерів ім. М.І. Вавілова

Доктор біологічних наук, професор, академік НАН України (1990), двічі лауреат Державної премії УРСР (України) в галузі науки і техніки (1982, 1997) та Державної премії СРСР (1986), премії НАН України ім. В. Я. Юр'єва, премії президентів академії наук України, Білорусі і Молдови, Заслужений діяч науки і техніки України, **Герой України** (2008).

В. В. Моргун — автор 86 сортів і гібридів різних культур, занесених до Державного реєстру сортів рослин України; створений ним Клуб 100 центнерів є школою новітніх агротехнологій.

Голова спеціалізованої ради із захисту дисертацій, головний редактор журналу «Физиология и биохимия культурных растений», член редколегії серії фахових біологічних журналів. Він є членом бюро Відділення загальної біології НАН України; Міжвідомчої комісії з питань

біологічної безпеки при РНБО України; Колегії Мінагрополітики; Експертної ради Державної служби з охорони прав на сорти рослин; заступником голови секції Комітету з Державних премій України.

В. В. Моргун автор понад 460 наукових публікацій, 102 авторських свідоцтв і патентів. Він є головним редактором серії фундаментальних наукових праць, засновником широковідомої наукової школи з експериментального мутагенезу та теоретичних основ селекції рослин. Серед його учнів 6 докторів і 14 кандидатів наук.

Академік В. В. Моргун — почесний професор НУБіП України та Подільського державного аграрно-технічного університету, почесний доктор Ужгородського національного університету, почесний академік Угорської академії наук.

Нагороджено орденами Знак Пошани, «Жовтневої революції», Князя Ярослава Мудрого V ступеня, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, нагрудним «Знаком Пошани», почесними грамотами Президента НАН України, багатьма медалями і дипломами. В. В. Моргуну присвоєно звання «Лідер України», «Лідер агропромислового комплексу». Радою Американського бібліографічного інституту міжнародних досліджень (ABI) його визнано «Людиною року 1997».

Пачевський Анатолій Мартинович – випускник факультету механізації сільського господарства (1965). Після закінчення навчання працював інженером-механіком у рідному селі Борсків на Вінниччині. З 1969 р. по 1976 р. – голова колгоспу «Більшовик» с. Дружного. З 1976 р. – головний інженер укрупненого колгоспу «Росія» с.

Радівки. З 1990 р. – голова колгоспу «Росія». З 1992 р. голова КСП «Росія», з 2000 р. – голова приватно-орендного сільськогосподарського підприємства «Радівське».

За період роботи нагороджений орденом «Дружби народів» (1986), орденом «Ярослава Мудрого» V ступеня (1999), орденом Святого Володимира (2001) та медалями. «Заслужений раціоналізатор України» (1985), «Кращий за професією серед керівників господарств України» (1998), **Герой України** (2002), «Відмінник раціоналізації та винахідництва» як України, так і Радянського Союзу; академік Національної Академії проблем людини (1996), член Спілки Журналістів України (з 1998 р.)

Плющ Іван Степанович – випускник УСГА 1967 р. (кваліфікація вченого агронома-економіста). Український державний діяч, двічі Голова Верховної Ради України (1991-1994 рр., 2000-2002 рр.). Депутат Верховної Ради України I, II, III, IV, VI скликань, Секретар Ради національної безпеки і оборони України (2007 р.)

Нагороджений орденами: Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого» V (1996) та IV (2007) ступеня, Хрест Івана Мазепи (2010), а також багатьма медалями, **Герой України** (2001).

Приліпка Олексій Васильович – випускник 1971 р. (фах вчений-агроном). Із 1974 р. – на адміністративній роботі. У 1990-1992 рр. обіймав посаду заступника голови Державного комітету України з соціального розвитку села. У 1992-1994 рр. – представник Президента України у Києво-

Святошинському районі, голова райдержадміністрації. Із 1994 р. – генеральний директор державного підприємства «Науково-дослідний, виробничий агрокомбінат «Пуща-Водиця». У 1999 р. ініціював створення кафедри закритого ґрунту в НАУ (нині НУБіП України), яку й очолив.

Доктор економічних наук (2002), професор (2004), академік Технологічної академії, академік Української академії оригінальних ідей (1995).

«Заслужений працівник сільського господарства України» (1997), лауреат Державної премії в галузі науки і техніки (2005), нагороджений Почесними грамотами КМ України (1999, 2004), Орденом «За заслуги» III ст. (2001), Орденом князя Ярослава Мудрого V ст. (2009), **Герой України** (2002), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2005).

Саблук Петро Трохимович – випускник економічного факультету (1963). Директор Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки НААН». Доктор економічних наук (1990), професор (1992), академік Національної академії аграрних наук (1993), член Академії екологічних наук, Академії економічних наук, Академії регіональних наук, Академії кібернетичних наук, Член Європейської і Всесвітньої асоціації економістів-аграрників, іноземний член Російської і Казахської академії сільськогосподарських наук, Білоруської академії наук, Заслужений діяч науки і техніки України (1993), **Герой України** (2004).

У 1994-1996 рр. працював на посадах віце-прем'єр-міністра України з питань АПК та першого віце-прем'єр-міністра України. Приймає активну участь в законотворчій діяльності. Плідно співпрацює

з науковими центрами США, Німеччини, Франції, Великобританії та інших країн. Є учасником багатьох міжнародних симпозіумів і конференцій з питань аграрної економіки. Член редколегії ряду видань.

Багатогранна діяльність П.Т.Саблука відзначена орденами Знак Пошани (1986), Князя Ярослава Мудрого V ступеня (1998), Князя Ярослава Мудрого IV ступеня (2002) медалями.

Герой Радянського Союзу — звання, встановлене постановою Центрального Виконавчого Комітету від 16 квітня 1934 р. як найвищий ступінь відзнаки, що надається за особисті або колективні заслуги перед радянською державою, пов'язані із здійсненням героїчного подвигу.

Балакін В.М. – закінчив лісогосподарський факультет у 1957 р.; працював директором Коростишевського лісгоспу у Житомирській області.

Улицький П.М. (1923-1996) – закінчив у 1950 р. Київський лісогосподарський інститут.

Народився в с. Бобрик Перший Любашівського району Одеської області. Після закінчення школи у 1940 р. був призваний до лав Червоної Армії. У 1941 р. закінчив Одеське артилерійське училище. З липня 1942 р. на фронті. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 травня 1945 р. за зразкове виконання бойових завдань командування та проявлені при цьому мужність і героїзм присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка»

Працював начальником управління лісового господарства Міністерства лісового господарства УРСР.

Нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоного Прапора, двома орденами Червоної Зірки, медалями.

Драченко І.Г. – у 1949-51 рр. студент агрономічного факультету КСГІ. Герой Радянського Союзу. Один із 4-х повних кавалерів ордену Слави (усіх 3-х ступенів), удостоєний звання «Героя Радянського Союзу».

Столярчук Ф.О. – вихованець КСГІ, загинув у 1944 р. на Волині в боях з німецько-фашистськими загарбниками. Посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Герой Соціалістичної Праці — почесне звання в СРСР у 1938-1991 рр., вища ступінь відзнаки за працю. За видатні заслуги воно могло присуджуватися неодноразово. Героям Соціалістичної Праці вручалися орден Леніна, медаль «Серп і молот» та грамота Президії ВР СРСР.

Перше звання Героя Соціалістичної Праці було присвоєно 20 грудня 1939 р. Й.Сталіну. До кінця 1991 р. приблизно 19 тисяч осіб було відзначено цим званням (з них понад сто осіб двічі чи тричі).

медаль «Серп і молот»

орден Леніна

Алексєєвський Є.Є. – закінчив агрономічний факультет у 1957 р. Міністр меліорації і водного господарства СРСР

Антоненко М.І. – закінчив агрономічний факультет УСГА у 1973 р. Працював начальником насінневої інспекції у Менському районі.

Білоус М.Д. – закінчив агрономічний факультет УСГА у 1956 р. Працював секретарем райкому КПУ Хмельниківського району, гол. облспоживспілки Вінницької області.

Братко Ніна Андріївна – народилася у селі Змагайлівка Черкаського району Черкаської області. Після звільнення Черкас від німецько-фашистських загарбників у віці 13 років пішла працювати до колгоспу. У 1945 р. очолила комсомольську ланку по вирощуванню зернових та технічних культур. У 1958 р. закінчила агрономічний факультет. Працювала агрономом-економістом Черкаської райсільгосптехніки. Звання Героя Соціалістичної праці отримала у 1950 р.

Бузницький Олександр Григорович – закінчив агрономічний факультет УСГА у 1955 р. Працював головою колгоспу в Київській області, депутат Верховної Ради СРСР. Звання Героя Соціалістичної Праці отримав у 1958 р.

Буркацька Галина Євгенівна – закінчила агрономічний факультет УСГА у 1956 р., де в 1967 році зробила наукову доповідь про удосконалення системи ведення господарства на прикладі приміських колгоспів. На основі доповіді їй присвоєно звання кандидата економічних наук.

З 1969 – 1978 рр.: старший викладач, доцент кафедри організації сільського господарства УСГА. Депутат ВР СРСР в 1950—1966 роках. Член Президії ВР СРСР в 1958—1966 роках. Делегат 19-22-го з'їздів КПРС. На 22-му з'їзді КПРС обрана членом Центральної ревізійної комісії.

Двічі Герой Соціалістичної Праці (1951, 1958). Нагороджена двома орденами Леніна, орденом Трудового Червоного Прапора, медалями. Указом Президента України №191/2006 від 3 березня 2006 року нагороджена орденом Княгині Ольги II ступеня[1].

Вірний М.В. – закінчив агрономічний факультет у 1960 р. Знатний каучуковод-новатор. Працював головою колгоспу у Волинській області.

Герой Соціалістичної Праці (1951).

Гнатенко Марина Василівна – закінчила агрономічний факультет Київського сільськогосподарського інституту у 1951 р. Одна з ініціаторів руху в Україні за одержання 500 ц/га цукрових буряків в 30-х роках. Працювала старшим науковим співробітником ВНДІ цукрового буряку. Кандидат сільськогосподарських наук.

Демченко Марія Софронівна – народилася в с. Старосільє (нині Городищенський район Черкаської області) у 1912 р. Одна з ініціаторів масового руху колгоспників за отримання високих врожаїв цукрового буряка.

У 1930-36 рр. вона була ланковою колгоспу ім. Комінтерна Городищенського району. На 2-у Всесоюзному з'їзді колгоспників-ударників (1935) дала зобов'язання виростити не менше 500 ц цукрового буряка на 1 га, яке успішно виконала, отримавши 523,7 ц цукрового буряка з 1 га. Почин Марії Демченко перетворився у потужне соціалістичне змагання – рух п'ятисотниць.

У 1945 р. закінчила агрономіч. факультет КСГІ. У 1945-48 рр. – агроном колгоспу ім. Васильєва Димерського району Київської області. У 1961 р., після закінчення аспірантури, працювала на дослідних ділянках в колгоспі ім. Васильєва. Із 1965 р. на пенсії.

Депутат ВР СРСР першого скликання (1937-1945). Нагороджена орденом Леніна і великою золотою медаллю ВСГВ.

Деркач В.А. – закінчив агрономічний факультет у 1961 р. Працював агрономом Ніжинського райуправління Чернігівської області.

А.Я.Деркач

Дробницький Г.К. – закінчив агрономічний факультет КСГІ у 1926 р. Працював багато років старшим агрономом Первухінського цукрорадгоспу в Київській області.

Ільченко Г.О.

Кисельов К.П. – закінчив агрономічний факультет КСГІ у 1949 р. Працював директором радгоспу в Олександрійському районі Кіровоградської області.

Кравченко М.А. – закінчив агрономічний факультет УСГА у 1956 р. Працював головою колгоспу «Україна» Лебединського району Полтавської області.

Лутак Іван Кіндратович (1919-2009) – народився в с. Комарівці на Київщині. У 1937 р. вступив до Київського сільськогосподарського інституту. На початку Великої Вітчизняної війни був евакуйований і у 1942 р. закінчив Казахський сільськогосподарський інститут (факультет агрохімії та ґрунтознавства). Як агрохімік його направили на навчання до Військової академії хімічного захисту в Московський військовий округ. Цього ж року після закінчення академії він був призначений помічником начальника штабу стрілецького полку.

Воював на Центральному, Білоруському, Першому Українському фронтах, визволяв Рівненщину, Волинь, Львівщину. Після завершення війни працював заступником директора цукрового комбінату, заступником голови Бородянського райвиконкому другим секретарем Поліського, потім першим секретарем Христинівського райкомів Компартії України (Київська область). Із 1951 р. очолював сільськогосподарський відділ Київського обкому, а у 1953 р. був

обраний першим секретарем Києво-Святошинського райкому Компартії України

Із 1954 р. – голова виконкому новоствореної Черкаської обласної Ради, а із 1961 р. – перший секретар Кримського обкому ЦК КПУ, із 1966 р. – секретар, із 1967 р. – другий секретар ЦК КПУ, із січня 1976 р. по вересень 1988 р. працював першим секретарем Черкаського обкому КПУ.

Нагороджений п'ятьма орденами Леніна, орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни, Трудового Червоного Прапора, Жовтневої революції, «За заслуги», Почесною Грамотою Президії Верховної Ради України. Герой Соціалістичної Праці (1988).

Марценюк П.П. – закінчив агрономічний факультет у 1961 р. Працював головою колгоспу у Шаргородському районі Вінницької області.

Помазан М.С. – закінчив агрономічний факультет КСГІ у 1951 р. Працював директором Запорізького тресту м'ясо-молочних радгоспів.

Рябошапка Микола Миколайович – народився у м. Новогіргіївськ Кіровоградської області у 1924 р. Випускник Київського лісогосподарського інституту 1951 р.

З липня 1957 р. голова колгоспу ім. Кірова у Вознесенському районі Миколаївської області. Колгосп за роки його правління входить до числа передових господарств. У 1973 р. за великі успіхи у боротьбі за високі врожаї та заготівлю зернових та інших сільськогосподарських культур Указом Верховної Ради СРСР від 08.12.1973 р. присвоєно звання

Герой Соціалістичної Праці, із врученням Ордена Леніна із золотою медаллю «Серп і молот». Депутат Верховної Ради Української РСР.

Цяпенко Ф.З. – закінчив агрономічний факультет УСГА у 1972 р. Працював головою колгоспу у Ямпільському районі Вінницької області.

Шевченко Олександра Федорівна (народилася у 1926 р.) – закінчила зоотехнічний факультет УСГА у 1969 р. Працювала керуючою відділенням радгоспу «Бучанський» Києво-Святошинського району. Новатор сільськогосподарського виробництва. Герой Соціалістичної праці (1966).

Шиян М.В. – закінчила агрономічний факультет у 1958 р. Працювала агрономом у Вище-Дубечанському районі Київської області. Двічі Герой Соціалістичної праці.

Бовсуновський А.І. – заслужений агроном.

Величко Михайло Миколайович – випускник факультету механізації (1977) .

Вільчинський Володимир Тадейович – народився у с. Федорівка на Вінниччині у 1931 р. Випускник 1965 р. агрономічного факультету.

Після закінчення школи вступив до Тульчинської сільськогосподарської школи. Пропрацювавши рік фельдшером, був

призваний до лав Радянської армії. Після завершення служби його призначено заступником голови колгоспу «Перемога» в рідному селі, а через рік відправлено у господарство ім. Шевченка с. Капистери. У 1968 р. поставлено головою колгоспу «Дружба», незмінним керівником якого Вільчинський пропрацював 38 років. З 1971 р. по 1990 р. господарство було постійним учасником виставок досягнень народного господарства в Києві та Москві, неодноразово нагороджувалося перехідними Червоними прапорами ЦК КПРС, Верховної Ради та Ради Міністрів СРСР, а у 1971 р. колгосп отримав орден «Знак Пошани». За цей час 214 колгоспників отримали урядові нагороди, а 250 – золоті, срібні та бронзові медалі ВДНГ у Москві.

Заслужений працівник сільського господарства України, Відмінник освіти України. Був членом ЦК КПУ трьох скликань, ЦК КПРС. Депутат Вінницької обласної ради, почесний громадянин району.

Нагороджений трьома орденами Леніна, орденом Дружби народів, орденом «За заслуги» III ступеня, Почесною грамотою Верховної Ради України.

Волоха Петро Феодосійович – випускник факультету механізації, колишній директор держплемзаводу "Плосківський", кандидат економічних наук.

Нагороджений двома орденами Леніна, двома орденами "Знак пошани". У 1986 р. йому присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням третього ордена Леніна та Золотої медалі "Серп і молот", нагороджений орденом "За заслуги" III та II ступенів. У 2002 р. Петру Феодосійовичу присвоєно звання "Почесний громадянин Броварського району", заслужений працівник сільського господарства.

Кальницький Іван Сергійович – закінчив економічний факультет УСГА у 1978 р. Тривалий час працював головою колгоспу, а потім головою сільськогосподарського підприємства у Вінницькій області.

Ветеран війни та праці, Заслужений працівник сільського господарства. Нагороджений почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Палажченко Леонід Іванович випускник факультету механізації.

Полатайло Катерина Олексіївна (1940-1986) – народилася в с. Лихоліти. Випускниця зоотехнічного факультету УСГА (1973).

Працювала спочатку зоотехніком, а потім десяток років – головою колгоспу «Шлях до комунізму» (с. Новоукраїнка Чернобаївського району Черкаської області). За роки її головування колгоспу присвоєно звання «Колгосп високої культури землеробства». Він піднявся до рівня передових в районі, а у 1970 р. затверджений учасником виставки досягнень народного господарства СРСР.

Нагороджена Орденом Леніна, Орденом Трудового Червоного Прапора, золотою медаллю «Серп і молот», присвоєно звання Герой соціалістичної праці (1977). Депутат Верховної Ради СРСР.

Сірий З.Л. випускник факультету механізації.

Стасенко Степан Іванович – закінчив ветеринарний факультет УСГА у 1955 р.